

kortere paa Jernbanen. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen), naar han i Gaar udtalte, at med de Isbrydere, vi har for Øjeblikket — jeg kan tilføje: med Skruefærgerne — er der ikke stor Chance for, at Færgefarten kan blive hindret af Isen paa denne Strækning. Tidligere, da vi udelukkende havde Hjulfærger, var en Fart i Is vanskeligere, fordi Hjulskovlene blev slaet i Stykker, saa snart der laa lidt Is i Farvandet, men med de moderne Skruefærger er denne Ulempe ikke til Stede. Jeg kan derfor slutte mig til det foreliggende Lovforslag i saa Henseende, at naar Ruten skal være Kalundborg Aarhus, opgiver man Refsnæs, anlægges Lejerne ved Kalundborg og lader Færgeruten udgaa derfra.

Jeg er endelig enig med Regeringen i, at man overfor de store Udgifter, her er Tale om, maa skride til Laan for at kunne føre Planerne ud i Livet i en overskuelig Fremtid, ligesom jeg er enig med Regeringen om den foreslaaede Form for Optagelsen af Laanene, nemlig ved „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“, saa at Udgifterne til Forrentning og Amortisation af Laanene afholdes af Statsbanerne. Mit Parti kan saaledes slutte sig til Lovforslaget i de store Træk, om Enkelthederne maa vi forhandle i Udvalget.

Jeg skal endnu kun tilføje, at jeg er enig med det ærede Medlem fra Frederikshavn, som i Gaar var Ordfører for Partiet Venstre, i, hvad han udtalte om Jernbaneskyldloven. Denne Lov blev i Landstinget stærkt reduceret fra Folketingets Affattelse, og jeg mener ligesom det ærede Medlem, at kan vi ikke faa Loven ført nogenlunde tilbage til Folketingets Affattelse, maa vi hellere undvære den, idet den, som den er, kun er en Parodi paa en Værdistigningsskat.

Derimod er jeg uenig med det ærede Medlem fra Frederikshavn i hans Betragtninger angaaende Jernbanetaksternes Forhøjelse. Jeg kan sige, ligesom det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen) nys sagde, at mit Parti finder, det er en god demokratisk Foranstaltning at have lave Jernbanetakster. Man kan derfor ikke gøre Regning paa mit Partis Medvirkning, hvis man tænker paa at forhøje Jernbanetaksterne, saa længe Forholdene er saa usikre, som de er. Der er Forhøjelser nok paa alle mulige Livsfornödenheder, lad os derfor bibeholde de nuværende Jernbanetakster, de er jo for-

højede adskillige Gange i den sidste halve Snes Aar.

Dermed anbefaler jeg Lovforslaget til Tingets velvillige Behandling.

Foss: Jeg skal afholde mig fra almindelige Indledningsbetragtninger og gaa lige til Spørgsmaalet om Storstrømsbroen. Saaledes som Lovforslaget foreligger, kan jeg slutte mig til den Betragtning, der er fremsat af det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen), at det vilde være ønskeligt at vide noget nærmere om, hvorledes Forholdene vil stille sig i Tilfælde af, at man i Stedet for en Bro kunde tænke sig at bygge en Tunnel. Det er vanskeligt at have nogen Mening om den tekniske Side af det foreliggende Lovforslag, forinden man er blevet gjort bekendt med Tegningerne, og det er umuligt, kan man gerne sige, at have nogen Mening om, hvad Anlægget af Broen vil komme til at koste, fordi de Priser, som vi hidtil har kendt, ikke gælder i Øjeblikket, og vi heller ikke ved, hvad der vil komme. Det er glædeligt, at der er fuld Enighed om, at Færgefarten her maa afløses af en fast Forbindelse. Jeg haaber, at det ogsaa vil lykkes her at komme til Enighed derom. Men forinden man tager den endelige Beslutning, maa man for det første være klar over den tekniske Løsning af Opgaven, som foreslaas, og dernæst bør man formentlig ogsaa have Lejlighed til at danne sig en Forestilling om, hvorvidt man bør lade Tanken om en Tunnel falde. Netop da der foreligger saa lidet Materiale, skal jeg afholde mig fra at fordybe mig i dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem fra Nykøbing Falster (Valdemar Olsen) nævnte, at han har interesseret sig for, at hvis denne Bro blev til Virkelighed, skulde den i Tidens Løb ogsaa kunne bruges til Person- og Vogntrafik. Saa vidt jeg ved, vil den Løsning, der her tænkes, nemlig en Løftebro, muliggøre en saadan Benyttelse, og det forekommer mig Umagen værd, at Udvalget hos Ministeren forhørte nærmere om, hvorvidt Broen kunde konstrueres saaledes, at man i alt Fald senere kunde udnytte den til Person- og Vogntrafik. derved, at der paa de Piller, hvorpaa Løftebroen bevæger sig, anbragtes Elevatorer, som kunde føre Personer og Vogne i Vejret og ned igen paa den anden Side. Det er muligt, at noget saadant kunde forbeholdes, selv om man ikke gik til de straks, og det forekommer mig ikke